

Vánoční koncert koled

Loňského roku 2013, po skončení koncertu vánočních koled, oslovilo zpěvačky několik posluchačů dotazem: nezapomenete příští rok, abychom si opět mohli zazpívat koledy k oslavě narození Ježíška? Nezapomenuli jsme.

Letos opět uskutečníme Vánoční koncert koled. Koncert bude 25. prosince v kostele sv. Petra a Pavla, v 15.00 hodin. Zpívat budou: Vlasta Šamanová – soprán, Jana Grossová – alt. Na varhany bude hrát Vladimír Hradec. Každý návštěvník dostane, stejně jako loni, texty zpívaných písní. Každý se bude moct rozhodnout, zda bude jenom posluchačem, nebo se přidá ke zpěvu. Vstup je zdarma.

Vladimír Hradec, varhaník

Pravidelný pořad bohoslužeb

v Mělníku a okolí

Neděle:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Zábouří
- 18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Úterý:

- 18.00 - kostel kapucínů - (nám. Míru)

Středa:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Čtvrtek:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Pátek:

- 17.30 - kostel kapucínů - (nám. Míru) - adorace nejsvětější svátosti
- 18.00 - mše sv.

Sobota:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)
- 17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké (mše s nedělní platností)

Mělník

Pšovka

Zábouří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Vánoční pořad bohoslužeb v Mělníce a okolí v roce 2014

24. prosince (středa) – štědrý den:

- 16.00 - „půlnoční“ mše sv. pro děti - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)
- 22.00 - půlnoční mše sv. - kostel Narození Panny Marie v Zábouří
- 22.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 24.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)

25. prosince (čtvrtek) - Slavnost Narození Páně:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)
- 9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Zábouří

26. prosince (pátek) - Slavnost sv. Štěpána prvomučedníka:

- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)

27. prosince (sobota):

- 17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké

28. prosince (neděle) - Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Zábouří

31. prosince (středa) - poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku:

- 16.00 - kostel kapucínů (Nám. Míru)

1. ledna 2015 (čtvrtek) - Slavnost Matky Boží, Panny Marie:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)
- 9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Zábouří

3. ledna 2015 (sobota):

- 17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké

4. ledna 2015 (neděle) - Slavnost Zjevení Páně:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Zábouří
- 18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Zábouří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Advent nám vrací horizont naděje

První neděli adventní začínáme nový liturgický rok, tedy novou cestu Božího lidu s Ježíšem Kristem, naším Pastýřem, který nás vede dějinami k naplnění Božího království. Tento den má proto zvláštní půvab, dává nám hluboce zakusit smysl dějin. Znovu objevujeme krásu toho, že jsme všichni na cestě. Církev se svým posláním a svou misí i celé lidstvo, národy, civilizace, kultury, všichni se ubírají stezkami času.

Avšak: na cestě kam? Je nějaký společný cíl? A jaký je tento cíl? Pán nám odpovídá skrze proroka Izaiáše a říká: „Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrcholu hor, vyvýšena nad pahorky. Budou k ní proudit všechny národy, budou k ní putovat četné kmeny a řeknou: »Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách!« (Iz 2,2-3). To říká prorok Izaiáš o cíli, ke kterému se ubíráme. Jde o všeobecnou pouť ke společnému cíli, kterým je ve Starém zákoně Jeruzalém, kde se tyčí Hospodinův chrám, protože odtamtud, z Jeruzaléma, přišlo zjevení Boží tváře a Jeho zákona. Zjevení dosáhlo v Ježíši Kristu své plnosti a On sám, Slovo učiněné tělem, stal se „Hospodinovým chrámem“. On je v čele a je zároveň cílem naší pouti, pouti veškerého Božího lidu. V jeho světle mohou také ostatní národy putovat ke království spravedlnosti a pokoje. Prorok dále praví: „Zkují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit“ (Iz 2,4). Dovolím si tato slova opakovat: „Zkují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit“. Ale kdy se to stane? Jak krásný to bude den, ve kterém budou zbraně rozloženy a přeměny na pracovní nástroje! Jak krásný to bude den! A je to možné! Vsadme na naději, na naději pokoje a bude to možné!

Tato cesta nikdy nekončí. Jako v životě každého z nás je třeba se neustále znovu vydávat na cestu, pozvedat se a opětovně nacházet smysl cíle vlastní existence, tak je pro velkou lidskou rodinu nezbytné neustále obnovovat společný horizont, ke kterému se ubíráme. Horizont naděje! Toto je horizont dobré cesty. Adventní doba nám navrácí horizont naděje, která neklame, protože je založena na Božím Slovu. Naděje neklame jednoduše proto, že Pán nikdy neklame! On je věrný! On neklame! Mysleme na tuto krásu a vnímejme ji.

Papež František

Slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie

Na 8. prosince připadá slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie. Naše pohledy tedy přitahuje krása Ježíšovy matky, naší Matky!

Církev radostně rozjímá o „milostiplné“ (Lk 1,28). A těmito slovy ji pozdravíme všichni společně: „milostiplná“. Opakujme třikrát: Milostiplná! Milostiplná! Milostiplná! Tak ji viděl Bůh již od prvního okamžiku ve svém plánu lásky. Viděl ji krásnou, milostiplnou. Naše matka je nádherná! Maria je nám oporou na naší cestě k Narození Páně, protože nás učí jak tuto adventní dobu prožívat v očekávání Pána. Adventní doba je totiž čekáním na Pána, který o slavnosti navštíví nás všechny, ale také každého zvlášť v našem srdci. Pán přijde! Očekávejme Její!

Evangelium svatého Lukáše nám představuje Marii, dívku z Nazareta, vesničky v Galileji, na periferii římské říše, a také na periferii Izraele. A přece na ní, na této dívce ze zapadlé vesničky, spočinul pohled Hospodina, který ji vyvolil, aby byla matkou Jeho Syna. Vzhledem k tomuto mateřství byla Maria uchráněna prvotního hříchu, tedy před onou frakturou společenství s Bohem, s druhými a se stvořením, která hluboce zraňuje každou lidskou bytost. Tato fraktura však byla uzdravena předem v Matce Toho, který nás přišel vysvobodit z otroctví hříchu. Neposkvrněná je vepsána do Božího plánu; je plodem Boží lásky, která zachraňuje svět.

A Matka Boží se od této lásky nikdy nevzdálila. Celým svým životem, celým svým bytím přisvědčuje oné lásce, přitakává Bohu. Avšak nebylo to pro ni jistě snadné! Když ji Anděl nazval „milostiplnou“ (Lk 1,28), „ulekla se“, protože se ve své pokoře před Bohem cítila nulou. Anděl ji utěšuje: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš“ (Lk 1,30). Tato zvěst jí ohromila ještě více také proto, že nebyla ještě provdána za Josefa; ale Anděl dodává: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží“ (Lk 1,38).

Tajemství této nazaretské dívky, která je v Božím srdci, nám není cizí. Není Ona tam a my tady. Jsme spojeni. Bůh totiž svým pohledem lásky hledí na každého muže a každou ženu, s jejich jménem a příjmením. Jeho pohled lásky spočívá na každém z nás. Apoštol Pavel tvrdí, že Bůh „si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění“ (Ef 1,4). Také my jsme odevždy vyvoleni Bohem, abychom žili životem svatým, svobodným od hříchu. Takový je plán lásky, který Bůh obnovuje pokaždé, když k Němu přistupujeme, zvláště ve svátostech.

Rozjímáním o naší krásné, Neposkvrněné Matce, během této slavnosti tedy rozpoznáváme také svůj nejpravdivější úděl, naše nejhlubší povolání: být milováni, být proměněni láskou, být proměněni krásou Boží. Hledme na svoji Matku a dovolme jí dívat se na nás, protože je naší Matkou a má nás velice ráda. Dovolme jí se na nás dívat, abychom se učili být pokornějšími a také odvážnějšími v následování Božího Slova, abychom spočinuli v náruči jejího Syna Ježíše, náruči, která nám dává život, naději a pokoj.

Papež František

PŘÍPRAVY NA VÁNOCE

Hory cukroví, metráky potravin, a sudy salátu nestačí

Zatímco děti netrpělivě počítají, kdy skončí škola, a ty menší se ptají, kolikrát se ještě vospinkají, než přijde Ježíšek, říkají mnozí dospělí: „Už aby bylo po svátcích – to zas bude blázinec.“ Vypozoroval jsem, že jsou to hlavně ženy, kdo takto mluví. Na nich totiž spočine velká práce spojená s přípravou svátků.

Slavit je umění, kterému se člověk musí učit... Slavit je umění, kterému se člověk musí naučit. Dětská spontaneita, s níž jsme slavivali Vánoce, v člověku nezůstává. Slavení má svá pravidla a svůj řád. Naše sváteční dny jsou vrcholem a plodem našich všedních dnů. Bez práce nejsou koláče a bez koláčů není posvícení právě tak, jako není posvícení každý den. Svátky jsou vskutku úměrné kvalitě našich všedních dnů a

rozpaky nad svátečními dny svědčí o nějaké nekvalitě našich dnů všedních. Kterýkoli svátek je dnem, který je jakoby vnesen nad rovinu všedních dní. Je to den klidu, kdy můžeme přehlédnout úseky svého života a radovat se z toho, co nám přináší.

Učit se být spolu... Svátky jsou dny, kdy se můžeme a máme věnovat tomu, na co ve všední dny nemáme dost času. To neznamená dohánět všechny resty, či svátky prospat. Svátky nejsou dny lenosti, jsou to dny pro jinou činnost. Hlavně se máme věnovat druhým, být s nimi, promlouvat s dětmi, hrát si, číst si, jít na procházku, dívat se, zkrátka být spolu. Možná, že nechuf, s níž někteří mluví o svátcích, pramení z toho, že už vůbec nedovedou být spolu, a to je zlé znamení. I v tom nám mohou Vánoce otevřít oči pro realitu...

Udělejte méně cukroví... Svátky mají být hezké, a proto je třeba mnoho připravit. Mnozí se do tohoto ale pouštějí s přílišnou důsledností, okázalostí a perfekcionismem... Udělejte o polovinu cukroví méně a budete mít víc času zastavit se, zamyslet a i radovat. A nebudete také muset po Novém roce vypouštět záložky na sukni a povolovat pásky u kalhot.

Nechtějte všechno naplánovat... Nechtějte všechno přesně naplánovat, vždyť se to mnohdy zvrtne jinak: dědeček nastydne, Zuzanka dostane zarděnky, návštěva se omluví nebo přijde pozdě. Nechtějte řídit Vánoce jako generál nebo režisér, ale nechte se řídit Vánocemi. A hlavně nebudte sobci. Na svátcích je krásné, že se líbí i těm druhým. Ve světle jejich radosti se rozsvítí i radost vaše. Buďte vynalézaví: vždyť v okolí každého z nás je mnoho lidí „na okraji“.

Zoufalý pokus o úklid nestačí... Nestačí, když napečeme hory cukroví, naděláme sudy salátu, nanosíme metráky potravin a nápojů, rozvěsíme jmelí a větvičky a provedeme zoufalý pokus o úklid všeho. To vše nestačí a nejednou to i překáží. Svátky potřebují ještě jinou přípravu...

Vánoce potřebují i přípravu srdce... Vánoce jsou svátky smíření Boha a lidí a vyžadují přípravu našeho srdce. Víme přece, že se Kristus narodil v chlévě. Nemyslím, že bychom proto již dlouho před svátky měli přestat uklízet a mýt nádobí. Podstatné však je, že nevadilo, že místem narození Ježíška byl chlév, protože byl položen do láskyplné náruče Mariiny a objat péčí starostlivého Josefa. V betlémském chlévě zářila tři srdce, nejen Kristovo. Vánoce žádají, abychom připravili svá srdce. Tam je třeba uklidit, tam je třeba přichystat místo pro příchod a spočinutí Páně. Je třeba hledat smír, neboť pak přijde i tichá radost a pokoj.

Dostatečně brzy přibrzdit... V dnešní uchvátané době přistupuje ještě jeden přípravný úkol, zpomalit. Právě proto radím omezit vnější přípravy, které ještě zvýší požadavky na výkon a zrychlí tempo našeho života. Máme-li se o Vánocích zastavit, musíme už dost dlouho před nimi brzdit. Jedeme, jak se dnes o životě říká, příliš rychle a brzdná dráha je dlouhá. Ty, kteří doposledka pojedou rychle, čeká tvrdý náraz. Vánoce pak budou pocítovat jako cosi cizího, ano, rušivého.

P. Pitha, Vánoce

Biskupové svolávají první národní eucharistický kongres

Česká biskupská konference se rozhodla v příštím roce uspořádat první Národní eucharistický kongres od vzniku samostatné České republiky. Jednotlivé farnosti a diecéze se na něj budou připravovat šest měsíců, od začátku roku až do červnové Slavnosti Těla a Krve Páně - hlavního dne pro farnosti. Kongres později vyvrcholí celostátním sympoziem v Brně mezi 15. a 17. říjnem 2015.

„Chceme tímto krokem prohloubit eucharistickou úctu v celé naší zemi. Věřím, že kongres přinese velké oživení víry a lásky k Eucharistii,“ říká k cíli setkání biskup Jan Vokál, delegát ČBK pro eucharistické kongresy. Pod jeho dohledem se už několik měsíců schází přípravná skupina, v níž zasedají jeden až dva zástupci z každé diecéze. Výkonným vedoucím skupiny je P. Pavel Dokládal z Českomoravské Fatimy Koclířov.

Eucharistické kongresy se v Církvi konají na různých úrovních – diecézní, národní či celosvětové – od druhé poloviny 19. století. Jejich hlavním tématem je Eucharistie, tedy Tělo a Krev Páně v Nejsvětější svátosti, jsou hlavním projevem úcty k ní mimo Mši svatou.

Taize na Mělníku před 24 lety a letos?

V roce 1990 jsem jako 15letá studentka druhého ročníku gymnázia veledůležitě organizovala spolu se třemi o něco málo staršími středoškoláky ubytování plně tělocvičny mladých lidí z celé Evropy v jedné z mělnických škol, podobně na tom byli další nadšenci z našeho týmu. Mnoho účastníků setkání bylo ubytováno také v rodinách. Dodnes se divím, že jsme dostali tu důvěru a jak jsme to mohli tenkrát zvládnout. Spiritualita Taize mi úplně učarovala a dalších šest let jsem trávil přelom roku s partou kamarádů v různých evropských metropolích. Byl to pokaždé velmi silný zážitek – prožívaná jednota v modlitbě spolu s křesťany různých denominací a různých národností, poznávání evropských měst a vždy vřelé přijetí místních – většinou jsme byli v rodině, někdy jsme si popovídali více, někdy nám to jazykové možnosti nedovolovaly, ubytování bylo často skromné, ale my jsme moc nepotřebovali. Byli jsme rádi za střechu nad hlavou a teplý čaj, nevadilo nám spát na zemi.

Na Evropské setkání mladých v Praze před 24 lety vzpomíná i Marie Šusterová: ubytovali jsme u nás šest děvčat ze Slovinska. Byla to pro nás moc příjemná zkušenost, pro minimální jazykovou bariéru jsme si mohli bez obtíží povídat a dozvěděli jsme se zajímavé věci o jejich rodině i celé zemi. Ještě několik let potom jsme byli v kontaktu, přestali jsme si psát, když děvčata založila své rodiny. Doufám, že i letos zažijeme hezké setkání.

Letos se po tedy letech vrací Taize do Prahy (a snad také na Mělník?). Má podtitul „Pouf důvěry“. Jeho organizátoři přijeli do Prahy už v létě s tím, že potřebují na půl roku dům v centru Prahy, ale nemají na to žádné peníze – to byla naivita! Nebo důvěra? Možná se i dnes dějí zázraky, Praha 1 poskytla pro přípravný štáb Kafkův dům, který byl zrovna nevyužitý. Bohužel se stále nedaří najít ubytování pro všechny přihlášené účastníky, má jich být okolo 20 000 a ubytování je zatím přislíbeno pro cca 11 000. Na Mělníku je zatím jisté ubytování pro 12 (!) osob. Nutně by bylo potřeba mít místo alespoň pro 40, aby byl plný autobus, který je bude vozit z Prahy. Je to důvěra, čekat, že se mezi námi najdou lidé ochotní změnit v tomto roce své plány, přijmout mládež, která se místo opíjení na Silvestra rozhodla strávit přelom roku v modlitbách, a ukázat, že v České republice žijí dobří lidé, nebo je to naivita??? S důvěrou, že nás v tom nenecháte

Jiřina Chlebouská

Pokud můžete přijmout účastníky setkání ve dnech 29.12.- 2. 1., vyplňte prosím dotazník vložený do informační brožurky na stolku v kostele a odevzdejte Otcí Mirkovi či Jackovi. Děkujeme!